

Rakel Dink: Gelin, bu ülkedeki güvercin tedirginliğini kaldıralım

Posted on 19/01/2017

10 Yıl. Dile kolay. Tam 10 Yıl. Sensiz hiç kolay değil. Sensiz olmak, sevdiğinin yanında olmayışı, hele kalles bir planla benden almaları ayrıca acı, ayrıca keder ve üzüntü dolu.

Acısı 20 yılı bulanlara, 30'u 40'ı bulanlara ben şimdi ne diyeyim? Çocuğu öldürülenlere ben şimdi ne diyeyim?

10 yıldır burnumun direği nasıl yanarak sızlarmış, gözyaşlarım ekmeğimi nasıl ıslatır, ne kadar tuzlu imiş, bunları yaşayarak öğrendim. Kin ve öfkeyle nasıl baş edilirmiş, yüce lütufla öğrendim. Yokluğunu her düşündüğümde, aynı alev ateşi gibi, bedenimi yakar ve yakar, sanki derimi kaldırırsam alev fıskırarak olur.

10 yıldır neler neler oldu. Ah sevgilim. Malatya katliamı, İskenderun, Sevag Balıkçı, Roboski, Gezi Olayları, Suruç, Diyarbakır, Sur, Mardin, Nusaybin, Cizre, Şırnak, Tahir Elçi, Ankara, 15 Temmuz, Maçka, İzmir, Gaziantep, Ortaköy, Havaalanı ve Ortadoğu'daki savaş. Operasyonlar, terör, daha neler neler... Ülke kan gölüne döndü. Kimileri insan kanıyla duş yapmayı arzuladı. Ülkeyi bir karabasan sardı. İnsanlar korkar oldu, nefes alamaz hale geldi. Kişilikler ayakaltına alındı. Onurlar kırıldı, küçümsendi.

Anneler çocuklarını toprağa vermek için doğurmuşlar sanki. Doğumu teşvik ediyorlar, fakat doğanların yaşam hakkını korumayı kimse düşünmüyor. Her gün ve her gece işlenen başka cinayetlerse, iş cinayetleriyse, kadın cinayetleriyse siyasi cinayetten sayılmıyor. Kimse üstüne alınmıyor.

Terörün gücü ve gücün terörü altında, olan yine halklara oluyor. Kimin neye ne dediği bize olanı değiştirmiyor. Teröre savaş açtığını söyleyen devletlerin estirdiği terör, berikiyle aynı kapıya çıkıyor. Bir gün bu devlet Ebu Gureyb'te ABD oluyor, öbür gün Halep'te Rusya, bir gün Güneydoğu'da Türkiye oluyor, öbür gün Muhaliflerine karşı Suriye... Bir gün kuzeyden esen rüzgâr ekiyor ölüm tarlasını, bir gün güneyden esen... Lanetli hasadı toplayansa yine biz, yine halk... Kıyılarımıza bebek ölüleri vuruyor... Dahası var mı?

Ey, gök ve yeryüzü... Ey, dağlar ve denizler... Kalkın, tanıklık edin. Bu topraklarda dökülen kanlara siz tanıklık edin. Çünkü insanlar sustu, susturuldu. Öldü, öldürüldü. Yas tutabilecek güç bile bitti. Yapılan zorbalıklar canilikler sınırları aştı. Akıllar durdu, akıllılar yok edildi.

Kalkın dağlar denizler, gök ve yer... Siz tanık olun. Tarihe ve bugüne siz tanık olun. Günahların ağırlığına, cinayetlerin çokluğuna, yaşamların söndüğüne siz tanık olun. İblis'in sonu gelmeyen oyunlarına, yalanlarına ve son bulmayan küstahlık ve pervasızlıklara siz tanık olun. Adaleti saptıranlara, bu kadim topraklarda yaşanan iğrençliklere siz tanık olun.

"Boşların boşu" diyor ki: "Büyük işlere girdim. Kendime evler inşa ettim, bağlar diktim. Bahçeler, parklar yaptım, oralara türlü türlü meyve ağaçları diktim. Dal budak salan orman ağaçlarını sulamak için havuzlar yaptım. Kadın, erkek köleler satın aldım... Herkesten çok sığıra, davara sahip oldum. Altın, gümüş biriktirdim; kralların, illerin hazinelerini topladım...Böylece büyük üne kavuştum, benden önce yaşayanların hepsini aştım. Bilgeliğimden de bir şey yitirmedim. Gözümün dilediği hiçbir şeyi kendimden esirgemedim. Yaptığım her işten zevk aldım gönlüm...Yaptığım bütün işlere, Çektiğim bütün emeklere bakınca, gördüm ki, hepsi boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmış."*

10 yıldır neler neler oldu. Önümüze bir dava süreci verdiler. Mahkemelere girdik çıktık. Üzerimize gülündü, hakaret edildi, "Ya sev ya terk et" denildi. Önce "Cinayette örgüt yoktur" dendi, sonra Yargıtay "Örgüt varmış ama birkaç milliyetçi gençle sınırlı" dedi. Sonra gün geldi, cinayeti işleyen, sonra üzerini örten, bundan çıkar sağlamaya çalışan devletin

içindeki ittifaklardan biri birden bozuldu... Birkaç milliyetçi gençten oluşan örgüt gitti, yerine FETÖ geldi. Bir ara Ergenekon'muş gibi yaptılar, ama bizim davayı teğet geçti. Devlet her seferinde kuyruğunu olay yerinde bırakıp "işte iblis" diyor. Ne yalan, ne doğru. Yılanın peşinden gitmek yerine yılanın gömleğiyle uğraşmaktan ne zaman yorulacağız?

10 yıl önce sorduğumuz soruyu yeniden soruyoruz..

Hedefe koyanlar, tehdit edenler, "Hrant, öfkemizin hedefisin" diyenler, Genelkurmay'dan bildiri yayınlayanlar ne zaman adalet önüne çıkarılacak?

Olay yeri görüntüleri yine ortalığa saçılıyor. 10 yıl önce, bu saatlerde, burada sivilden çok jandarma varmış diyorlar. Bekliyoruz bakalım, kaç yıldır süren bu soruşturma ne zaman nihayete erecek.

Daha önce de dedik, yine diyeceğiz. Bu cinayetin faili meşhurdur. Bu cinayetin faili öyle görünüyor ki tüm kademeleriyle devlettir. Bu halkın vicdanının bunu anlamak için 10 yılda ortaya saçılan kepezeliğin ötesinde bir şeye ihtiyacı da yoktur. Yok eğer, devlet değilse yine o devlet kendi içindeki taşları ayıklamakla sorumludur.

Kutsal olan devlet değil, insandır. Kutsal olan yaşamdır.

Devlet 10 yıldır bu ülkenin kutsallarına kıyıp duruyor. Tıpkı 100 yıl önce de, 100 yıldır da kıydığı gibi... Her ne milletten, her ne ırktan, her ne inançtan olursa olsun, yaşamı kutsal saymadığın sürece bu topraklara layık bir devlet olunamaz kardeşlerim.

Bugün sizlerle 10 yıl önce öldürülen eşimin acısını paylaşıyor, davasından bahsediyor olmak inanın acı verici. Ama ülkenin demokratikleşmesi için bu dava da bu milletin önemli bir davası.

Eşim, mahkemelerden ziyade halkın vicdanını önemserdi. Tüm bu yaşananlar içinde bizlere gelecek adına hâlâ umut veren tek şey, halkın bu cinayeti vicdanlarında mahkûm etmesidir.

Bu dava, Türkiye'nin demokratikleşme anahtarlarından biridir. Illâ bir şey için kullanacaksanız bunun için tepe tepe kullanın.

Bu dava hakikati ararken kendini hapislerde bulan, barış ve özgürlük için mücadele ederken özgürlüğü elinden alınan tutuklu gazeteci ve milletvekili dostlarımızın da davasıdır. Tanrı'dan dileğim bir an önce sağlıklı sevdiklerine kavuşmalarıdır.

Bugün, bu karanlık dönemde "neyse ki bizimkiler iktidarda" diye avunanlar, sanmayın ki iktidarda olan sizdendir. Sizin iyi niyetlerle bu ülkeyi yönetmesi için gönderdikleriniz, halk çocuğuyken Devlet Adamları oldular. Sözlerini çoktan unuttular. Şimdi suçlarına sizi ortak etme peşindeler. Siz bunu hak etmediniz. Hep birlikte çok daha iyilerini hak ediyoruz. Ve çok daha iyilerini umarım başaracağız.

Sevgi başkaları için bir şeyler yapmaktır. Sevgi yolunda yürüdüğünüz zaman canınız yanacak, acıyacaktır elbet. Sevgi en güçlü ruhsal savaştır. Sevgi kötülüğe iyilikle cevap verir. Sevgi olmadan iman olmaz.

Sevgiyi giyinin.

"Tanrı'yı seviyorum deyip de kardeşinden nefret eden yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı sevemez." **

Tanrı'yı seven kendisini de komşusunu da sevsin.

Sevgili dostlar. Tam 10 yıldır sizinle birlikte buradayız. Acıda akraba olduk demıştik. Hikâyelerimizi anlattık, dinledik. Bir o kadar da acı ve acılık dolu, keder ve gözyaşı dolu

hikâyeler oluřtu, çođaldı, binlerce, on binlerce...

Sadece birlikte yaşamak değil, eşit ve mutlu yaşamak önemli olan. Ve onurlu, özgür yaşamak... Gelin, bu ÷lkedeki güvercin tedirginliğini kaldıralım. Gelin, güvercinlere kıymayalım. Çutagımın dediği gibi:

Gelin önce birbirimizi anlayalım...

Gelin önce birbirimizin acılarına saygı gösterelim...

Gelin önce birbirimizi yaşatalım.

* Vaiz 2:4-11

** 1 Yuhanna 4:20

Kaynak: agos.com.tr